

Zagreb, 13.01. 2022.

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

Posl.br: P-239/2021

Interni broj: N-3120

Tužitelj: IVO DEAN, Vodice, A. L. Kabalera 27a, OIB: 21424615502, zastupan po odvjetnicima iz ZOU Darija Silov i Ivan Milin

Tuženik: I- **NLB Interfinanz AG in liquidation**, Zurich, Beethovenstrasse 48, Švicarska, OIB: 43668676136, koje zastupaju punomoćnici Tomislav Orehovec, Irena Vinter Gregorić, Krešimir Kiš, Martina Šimunović Lepoša, Ksenija Doleneć odvjetnici iz Orehovec, Vinter, Kiš, Šimunović, odvjetničko društvo d.o.o., Zagreb, Smičiklasova 18
II- **Rivijera d.d. u stečaju**, Šibenik, Vladimira Nazora 53, zastupan po stečajnom upravitelju Ivici Matas

I- Tuženik podnosi naslovnom sudu i putem suda tužitelju slijedeći

PODNEŠAK

I. Postupajući o Rješenju naslovnog suda od dana 28. 12. 2021. godine, I- tuženik prije svega ističe kako, a budući da se tužba tužitelja u bitnome poziva na odredbe Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenim u RH sa neovlaštenim vjerovnikom (NN 72/17, dalje u tekstu: Zakon o ništetnosti), kako je Ustavni sud RH dana 03. 11. 2020. godine donio Odluku br. U-I-3678/2017 kojom je pokrenuo postupak za ocjenu suglasnosti navedenog Zakona sa Ustavnom **te je isti ukinuo.**

Dokaz: - Odluka Ustavnog suda broj U-I-3678/2017 i dr. od dana 20. 11. 2020.

Slijedom rečenoga, sva pozivanja tužitelja na odredbe predmetnog Zakona, uključujući i na pojam „neovlaštenog vjerovnika“, a koji termin ne postoji u pravnom sustavu RH, ukazuju se bespredmetnim.

Orehovec, Vinter, Kiš, Šimunović, odvjetničko društvo d.o.o.

Smičiklasova 18 / HR-10000 Zagreb / T: +385 1 244 2454 / F: +385 1 244 2455 / info@ovks.hr / www.ovks.hr

Upisano u Sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu pod MBS: 080802384 / OIB: 95898073413 / Temeljni kapital: 2.090.000,00 kn

IBAN: HR2923400091110533986, otvoren kod PBZ d.d., Zagreb / HR4323900011100933092, otvoren kod HPB d.d., Zagreb

Partneri: Tomislav Orehovec / Irena Vinter Gregorić / Krešimir Kiš / Martina Šimunović Lepoša

II. Nadalje, a uzimajući u obzir činjenicu kako je prvobitno postavljenim tužbenim zahtjevom tužitelj tražio da se utvrdi ništetnim i Sporazum o zasnivanju založnog prava, a za koji dio tužbenog zahtjeva je viši sud potvrdio **da tužitelj nema pravni interes**, te činjenicu ukidanja Zakona o ništetnosti a na kojem se u bitnome temeljio tužbeni zahtjev tužitelja, I-tuženik ističe kako, stoga, nije u mogućnosti valjano se očitovati na navode tužitelja sve dok isti eventualno ne uredi tužbeni zahtjev, niti je u mogućnosti predložiti dokazne prijedloge kojima bi pobijao navode tužitelja, pa stoga I-tuženik umoljava štovani naslov da se omogući tuženicima da dostave svoje očitovanje i predlože nove dokaze kada tužitelj jasno navede svoj tužbeni zahtjev.

III. Međutim, neovisno o navedenom u toč II. ovog podneska ,opreza radi, **I- tuženik i nadalje ostaje kod svih navoda iz odgovora na tužbu, te svih dokaznih prijedloga**, a posebice kod **prigovora apsolutne nenadležnosti suda** u pogledu odlučivanja o pravnoj valjanosti Ugovora o zajmu sklopljenog dana 08. svibnja 2007. godine, te Dodatka br. 1. Ugovora o zajmu od dana 07. listopada 2011. godine, a koja su oba Ugovora sklopljena između I- tuženika, kao zajmodavca i II- tuženika, kao zajmoprimca.

U svezi da navedenim, I- tuženik ponovno ističe da su člankom 15. Ugovora o zajmu sklopljenog dana 08. svibnja 2007. godine, a navedena odredba nije izmijenjena u Dodatku br. 1. Ugovora o zajmu od dana 07. listopada 2011. godine, ugovorne strane ugovorile primjenu švicarskog prava, uz klauzulu kako će se sukladno odredbama istoga prava prosuđivati i pitanje klauzule o izboru prava, te je ujedno ugovorena nadležnost švicarskog suda.

Dokaz:

- Ugovor o zajmu od dana 08. svibnja 2007. godine, u spisu,
- Dodatak br. 1. Ugovoru o zajmu od dana 07. listopada 2011. godine, u spisu

Stoga, a budući da su ugovorne strane izrijeком ugovorile kao mjerodavno pravo strano pravo i nadležnost stranog suda, pitanje valjanosti takvog ugovora ima se prosuđivati u svjetlu odredbi švicarskog, ne hrvatskog prava, pri čemu hrvatski sud nije za isto stvarno nadležan, slijedom čega se ističe prigovor apsolutne nenadležnosti sudova Republike Hrvatske.

Dodatno, a uslijed ukidanja Zakona o ništetnosti, pa tako i čl. 8. st. 1. istoga koji je propisivao nadležnost hrvatskog suda, ističe se kako nadležnost hrvatskih sudova za sporove o valjanosti ugovora o zajmu sa međunarodnim elementom, a kakav je predmetni, nije izričito određena niti bilo kojim drugim zakonom RH niti međunarodnim ugovorom.

Dodatno, I- tuženik ima potrebu istaknuti kako su u činjenično i pravno istovrsnim predmetima koji su se ticali pitanja odlučivanja o ništenosti ugovora o zajmu sklopljenih temeljem odredbi švicarskog prava, sudovi takve tužbe odbacivali zbog apsolutne nenadležnosti hrvatskih sudova

Dokaz:

- raspravno rješenje Trgovačkog suda u Rijeci, posl. broj, P- 984/15 od dana 25. veljače 2016. godine, a koje je potvrđeno rješenjem Visokog trgovačkog suda RH, posl. broj PŽ-3955/2016 od dana 08. lipnja 2016. godine (navedeno u obrazloženju presude Trgovačkog suda u Rijeci P- 336/ 2016, str. 3. predzadnji pasus)

IV. Nadalje, opreza radi I- tuženik i nadalje ustraje pri tvrdnji kako se predmetni Ugovor o zajmu, kao i Dodatak br. 1. Ugovoru o zajmu, **imaju smatrati kreditnim poslom sa inozemstvom**, pri čemu

sklapanje kreditnih poslova između rezidenata i nerezidenata (a kao što je ovdje slučaj) nije zabranjeno niti jednim zakonskim niti podzakonskim aktom Republike Hrvatske.

Upravo suprotno, hrvatskim državljanima, te pravnim osobama sa sjedištem u Republici Hrvatskoj dopušteno je zaduživanje u inozemstvu i to od lipnja 2003. godine kada je stupio na snagu Zakon o deviznom poslovanju (NN 96/03, 140/05, 132/06, 150/08,92/09, 145/10, i 76/2013, u daljnjem tekstu Zakon o deviznom poslovanju).

Odredbom čl. 28. st. 2. i 4. Zakona o deviznom poslovanju propisano je da rezidenti koji imaju status pravne osobe ili poduzetnika pojedinca, prema ovome Zakonu, mogu kreditne poslove s nerezidentima ugovarati u svoje ime i za svoj račun te u svoje ime a za tuđi račun.

Rezidenti su bili obvezni sredstva financijskih kredita iz inozemstva prenijeti na račun otvoren kod banke sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili na račun otvoren u inozemstvu sukladno članku 29. Zakona.

Uz gore navedeno, nije sporno da su predmetna sredstva uplaćena na račun II- tuženika (kao primatelja zajma) otvoren kod društva Jadranska banka d.d. i to dana 11. 06. 2007. godine, dakle ista su uplaćena na račun banke rezidenta sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, a sve sukladno odredbama tada važećeg Zakona o deviznom poslovanju.

Dokaz: - dokaz o uplati, uz popratni dopis (fax poruka)

Da je rezidentima bilo dopušteno zaduživati se u inozemstvu, te da međugranično financiranje ne znači, niti ne podrazumijeva da strana banka/ financijska institucija nužno mora imati ili odobrenje HNB-a ili otvorenu podružnicu na području RH, da bi sklapala ugovore o zajmu sa rezidentima, a kako to pogrešno pokušava prikazati tužitelj, jasno proizlazi iz očitovanje HNB-a od dana 27. rujna 2013. godine u kojem je izrijekom navedeno da cit: *“sukladno propisima RH građani i pravne osobe sa sjedištem u RH smjeli su se zaduživati u inozemstvu, s tim sa su do 31. prosinca 2010. godine bili obvezni prenositi sredstva kredita primljenih u inozemstvu na račune u bankama sa sjedištem u RH i prijaviti kreditni posao sa inozemstvom HNB-u“*

Dokaz: - očitovanje HNB-a od dana 27. rujna 2013. godine, u spisu

Stav HNB-a posebno je bitan u vidu postavljenog upita o postojanju odobrenja, budući da je istim sam HNB skrenuo pozornost na pravnu dopuštenost međugraničnog financiranja, a što je i ovdje slučaj. Slijedom svega navedenog, u potpunosti je pravno nevaljan zaključak tužitelja da je Ugovor o zajmu sa pripadajućim aneksom ništetan iz razloga jer je tuženik neregistrirana banka, odnosno kreditna institucija koja je na području Republike Hrvatske djelovala bez suglasnosti i odobrenja Hrvatske narodne banke, već upravo suprotno riječ je o kreditnom poslu sa inozemstvom posve u skladu sa posebnim propisom.

Međutim, opreza radi, u slučaju da bi tužitelj ustrajao na svojim navodima, I- tuženik, a na okolnosti sklapanja ugovora o zajmu i pripadajućeg dodatka, mjesta sklapanja istih, okolnostima koje su dovele do sklapanja Dodatka ugovora o zajmu (odnosno da nije postojala volja stranaka da se prvobitni ugovor novelira), na okolnost da I- tuženik nije poslovao na području RH, odnosno da je riječ o međugraničnom financiranju, I- tuženik predlaže saslušati:

Evu Venturini Klemenc na adresi Savska cesta 27,1000 Ljubljana

Zdenku Koron, na adresi Hudovernikova 13, Ljubljana, Slovenija
Dražena Štivić, na adresi Veliki Kraj 54, Županja
Gorazda Jančara, adresa će biti dostavljena naknadno

V. Nastavno na Podnesak tužitelja od dana 05. siječnja 2022. godine I-tuženik ističe kako je **suglasan sa** prijedlogom tužitelja da se spor pokuša riješiti mirnim putem, **odnosno da iste uputi u postupak mirenja pred sudom**, naravno ukoliko bi isto bilo prihvatljivo svim parničnim stranama.

I-TUŽENIK :
po punomoći: